Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2026)0040

EU's strategiske forsvars- og sikkerhedspartnerskaber

Europa-Parlamentets beslutning af 11. februar 2026 om EU's strategiske forsvars- og sikkerhedspartnerskaber (2025/2119(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), navnlig bestemmelserne om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP),

– der henviser til "Et strategisk kompas for sikkerhed og forsvar – For en Europæisk Union, der beskytter sine borgere, værdier og interesser og bidrager til international fred og sikkerhed", som blev vedtaget af Rådet den 21. marts 2022,

– der henviser til Versailleserklæringen, der blev vedtaget på det uformelle møde mellem stats- og regeringscheferne den 10. og 11. marts 2022,

– der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2017/2315 af 11. december 2017 om etablering af et permanent struktureret samarbejde (PESCO) og fastlæggelse af listen over deltagende medlemsstater[1],

– der henviser til Rådets afgørelse (FUSP) 2024/890 af 18. marts 2024 om ændring af afgørelse (FUSP) 2021/509 om oprettelse af en europæisk fredsfacilitet[2],

– der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd, navnlig af 23. oktober 2025, 26. juni 2025, 20. marts 2025 og 6. marts 2025,

– der henviser til de sikkerheds- og forsvarspartnerskaber, der blev undertegnet henholdsvis den 21. maj 2024 af EU og Moldova, den 28. maj 2024 af EU og Norge, den 1. november 2024 af EU og Japan, den 4. november 2024 af EU og Sydkorea, den 19. november 2024 af EU og Nordmakedonien, den 18. december 2024 af EU og Albanien,

---

1 EUT L 331 af 14.12.2017, s. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/2315/oj.
2 EUT L, 2024/890, 19.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/890/oj.

den 19. maj 2025 af EU og Det Forenede Kongerige og den 23. juni 2025 af EU og Canada,

- der henviser til de fælles sikkerhedsmæssige tilsagn mellem EU og Ukraine, der blev undertegnet den 27. juni 2024,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/697 af 29. april 2021 om oprettelse af Den Europæiske Forsvarsfond og om ophævelse af forordning (EU) 2018/1092[3],

– der henviser til hvidbogen om europæisk forsvarsberedskab 2030, som blev forelagt af Kommissionens formandskab den 19. marts 2025, og til dens finansieringsplan med fem søjler, "ReArm Europe",

– der henviser til Kommissionens forslag af 22. april 2025 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2021/694, (EU) 2021/695, (EU) 2021/697, (EU) 2021/1153, (EU) 2023/1525 og (EU) 2024/795 for så vidt angår tilskyndelse til forsvarsrelaterede investeringer i EU-budgettet til gennemførelse af ReArm Europe-planen (COM(2025)0188),

– der henviser til Rådets forordning (EU) 2025/1106 af 27. maj 2025 om oprettelse af instrumentet for sikkerhedstiltag for Europa (SAFE) gennem styrkelse af den europæiske forsvarsindustri[4],

– der henviser til Kommissionens meddelelse om omnibuspakken om forsvarsberedskab af 17. juni 2025 (COM(2025)0820), der har til formål at forenkle de relevante retlige og administrative rammer for at styrke EU's forsvarsberedskab,

- der henviser til den fælles meddelelse af 16. oktober 2025 fra Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen "Preserving Peace – Defence Readiness Roadmap 2030" (Bevarelse af fred – køreplan for forsvarsberedskab 2030) (JOIN(2025)0027),

– der henviser til Mario Draghis rapport af 9. september 2024 om fremtiden for den europæiske konkurrenceevne,

– der henviser til Sauli Niinistös rapport af 30. oktober 2024 med titlen "Safer Together: Strengthening Europe's Civilian and Military Preparedness and Readiness" (Sikrere sammen – styrkelse af Europas civile og militære beredskab og parathed),

– der henviser til de tre fælles erklæringer om samarbejdet mellem EU og NATO, der blev undertegnet af formændene for Det Europæiske

---

[3] EUT L 170 af 12.5.2021, s. 149, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj.

[4] EUT L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj.

Råd og Kommissionen samt NATO's generalsekretær den 10. januar 2023, den 5. december 2018 og den 6. december 2016,

– der henviser til det strategiske koncept, som blev vedtaget på NATO-topmødet i Madrid den 29. juni 2022,

– der henviser til erklæringen fra Haagtopmødet af 25. juni 2025,

– der henviser til sin beslutning af 2. april 2025 om gennemførelse af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik – årlig betænkning 2024[5],

– der henviser til sin beslutning af 12. marts 2025 om hvidbogen om fremtiden for det europæiske forsvar[6],

– der henviser til sin beslutning af 7. juli 2021 om samarbejde mellem EU og NATO inden for rammerne af de transatlantiske forbindelser[7],

– der henviser til den fælles meddelelse af 5. marts 2024 fra Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen "En ny strategi for den europæiske forsvarsindustri: Vejen til beredskab i EU gennem en reaktionsdygtig og modstandsdygtig forsvarsindustri i Europa" (JOIN(2024)0010),

– der henviser til de politiske retningslinjer for den næste Europa-Kommission 2024-2029 med titlen "Europas valg", der blev fremlagt den 18. juli 2024 af kandidaten til posten som formand for Europa-Kommissionen, Ursula von der Leyen,

– der henviser til den fælles erklæring om samarbejdet mellem FN og EU inden for krisestyring, der blev undertegnet af FN's generalsekretær og formanden for Det Europæiske Råd den 24. september 2003,

– der henviser til den fælles meddelelse af 10. marts 2023 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik med titlen "Den Europæiske Unions rumstrategi for sikkerhed og forsvar" (JOIN(2023)0009),

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Sikkerhed og Forsvar (A10-0005/2026),

---

5 EUT C, C/2025/4389, 9.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4389/oj.

6 EUT C, C/2025/3151, 20.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3151/oj.

7 EUT C 99 af 1.3.2022, s. 105.

A. der henviser til, at den nuværende geopolitiske kontekst, navnlig krigens tilbagevenden til det europæiske kontinent på grund af Ruslands aggression mod Ukraine og EU's deraf følgende beslutning om at påtage sig et større ansvar for sikkerhed og forsvar, herunder militær støtte til Ukraine, kræver, at EU etablerer stærkere, bæredygtige og skræddersyede partnerskaber for at styrke samarbejdet med ligesindede partnere på en gensidigt fordelagtig måde; der henviser til, at det militære paradigmeskift kombineret med stigningen i hybride trusler gør, at ingen region i EU er immun over for risikoen for aggression eller indblanding;

B. der henviser til, at EU's voksende rolle på sikkerheds- og forsvarsområdet skal forblive i overensstemmelse med principperne og målsætningerne for EU's optræden udadtil i henhold til artikel 21 i TEU, herunder respekt for FN-pagten, folkeretten, konfliktforebyggelse, bæredygtig udvikling, demokrati og menneskerettigheder;

C. der henviser til, at EU fortsat er fast besluttet på at fremme internationalt samarbejde og styrke effektiv multilateralisme på alle niveauer;

D. der henviser til, at den EU-dækkende vifte af partnerskaber og dialoger om fred, sikkerhed og forsvar er en central kilde til styrke og modstandsdygtighed; der henviser til, at disse partnerskaber bør tage fat på EU's mest presserende forsvarsbehov og udfordringer;

E. der henviser til, at det strategiske kompas opfordrede til at udvide og uddybe partnerskaber med bilaterale, regionale og multilaterale partnere i hele verden for at sikre gensidige fordele og øget samarbejde og samtidig fremhævede behovet for interoperabilitet, innovation og sammenhæng mellem EU- og NATO-rammerne samt opfordrede til et styrket samarbejde med Ukraine og USA som centrale partnere for den europæiske og transatlantiske sikkerhed;

F. der henviser til, at den kraftige stigning i menneskehandelsorganisationers aktiviteter og instrumentaliseringen af migration udgør en central sikkerhedsrisiko for EU;

G. der henviser til, at de nye sikkerheds- og forsvarspartnerskaber mellem EU og partnerlande bør tilstræbe at sikre og garantere de højeste europæiske sikkerhedsstandarder ved at anskaffe og sikre adgang til de teknologisk mest avancerede og effektive selvforsvarssystemer;

Europæisk sikkerhedsmiljø

1. understreger, at sikkerheds- og forsvarspartnerskaber er væsentlige for, at Europa kan reagere effektivt på nye trusler og støtte EU's ambition om at styrke sin rolle som en global strategisk aktør;

understreger, at sådanne partnerskaber – som er gensidigt fordelagtige og har et tydeligt strategisk fokus og tydelige strategiske målsætninger – er væsentlige for, at EU kan opnå større suverænitet, påtage sig et større ansvar for sit eget forsvar og blive bedre rustet til at handle og håndtere umiddelbare og fremtidige udfordringer og trusler på egen hånd og koordineret ved hjælp af en 360-graderstilgang; fastslår, at disse partnerskaber er en nødvendighed og ikke en mulighed for EU; understreger, at de bør styrke EU's strategiske autonomi, samtidig med at de forbliver fast forankrede i multilateralt samarbejde samt fuldt ud komplementære til NATO, og styrke Unionens kapacitet til at agere sammen med ligesindede partnere for at fremme fred, stabilitet og kollektiv sikkerhed;

2. bemærker, at EU i øjeblikket befinder sig i sin mest kritiske sikkerhedssituation siden anden verdenskrig og står over for store udfordringer såsom styrkelse af sine militære kapaciteter og sin cybersikkerhedsinfrastruktur, bekæmpelse af hybride trusler, modvirkning af terrorisme og beskyttelse af sin kritiske infrastruktur; understreger, at Ruslands neoimperialistiske ambitioner og revisionistiske holdning udgør den mest betydelige trussel mod EU's sikkerhed og understreger nødvendigheden af at styrke EU's forsvars- og afskrækkelsesevner; minder i den forbindelse om de voksende sikkerhedsmæssige konsekvenser af klimaændringer og miljøforringelse for kritisk infrastruktur, energisystemer og kriseberedskab;

3. understreger, at Ruslands angrebskrig mod Ukraine har været en øjenåbner for Europa, når det gælder om at prioritere og investere mere i sikkerhed og forsvar; understreger, at Rusland fortsætter sin aggression på det europæiske kontinent, også med støtte fra sine stedfortrædere såsom regimerne i Iran, Nordkorea og Belarus; bemærker vores strategiske konkurrenters ondsindede aktiviteter og forskellige statslige og ikkestatslige aktørers igangværende hybride krigsførelse, som udgør trusler mod den europæiske sikkerhed og den internationale regelbaserede orden; understreger de særlige sikkerhedsspørgsmål hos EU's medlemsstater på dets østlige flanke, som står over for direkte trusler fra russisk aggression og hybrid krigsførelse; understreger, at det fortsatte økonomiske samarbejde mellem EU og Kina skal revurderes i lyset af Kinas støtte til Ruslands krigsøkonomi med henblik på bl.a. at styrke EU's økonomiske modstandsdygtighed gennem risikobegrænsning; understreger, at EU skal håndtere strategisk konkurrence fra Kina, som er en afgørende katalysator og støtte for Ruslands angrebskrig, og afsmittende virkninger fra konflikter i Mellemøsten og Afrika, samtidig med at der tages fat på fælles globale trusler og udfordringer;

4. understreger, at EU gennem EU's strategiske kompas forpligter sig til at engagere sig mere sammenhængende, konsekvent og

omfattende med sine partnere og dermed opbygge gensidigt fordelagtige skræddersyede partnerskaber baseret på fælles værdier og interesser; understreger vigtigheden af interoperabilitet, fælles uddannelse og forsvarsindustriel innovation i disse partnerskaber, især gennem initiativer som programmet for den europæiske forsvarsindustri og SAFE;

5. understreger, at EU og dets medlemsstater fortsat er fast forpligtet på den regelbaserede internationale orden, som bygger på respekt for folkeretten, principperne i FN-pagten og værdierne demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet, sådan som de er nedfældet i TEU; understreger, at denne forpligtelse udgør fundamentet for EU's optræden udadtil og dets bestræbelser på at fremme fred, stabilitet, multilateralisme og velstand i hele verden; fremhæver, at sikkerheds- og forsvarspartnerskaber bør integrere konfliktforebyggelse, klimarelateret sikkerhed og bæredygtighed som tværgående prioriteter;

6. ser frem til en regelmæssig ajourføring af det strategiske kompas, for at EU's strategiske vision og fælles mål til enhver tid holder trit med den seneste geopolitiske, sociale og teknologiske udvikling; opfordrer Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) til at integrere planlægning af modstandsdygtighed i sikkerhedsinitiativer, der omhandler kritisk infrastruktur, forsyningskæder og energiuafhængighed;

Kritisk betydning af det strategiske partnerskab mellem EU og NATO

7. fremhæver det styrkede strategiske partnerskab med NATO, som omfatter strukturerede dialoger og øget operationelt og sektorielt samarbejde, særlig inden for områder som militær mobilitet, maritim sikkerhed samt forsvarsindustri og kapacitetsudvikling, gennemført navnlig gennem fælles øvelser og samarbejde på stabsniveau, og dermed styrker NATO's europæiske søjle; understreger, at dette samarbejde skal forblive gensidigt styrkende og være baseret på tillid, gennemsigtighed og respekt for begge organisationers beslutningsautonomi; understreger, at demokratisk ansvarlighed og parlamentarisk tilsyn er afgørende for at sikre, at et sådant samarbejde styrker den europæiske og transatlantiske sikkerhed; understreger, at 23 ud af EU's 27 medlemsstater er NATO-medlemmer, og mener, at samarbejdet med europæiske NATO-lande, der ikke er medlemmer af EU, bør bekræftes ved at undersøge mulighederne for at styrke disse partnerskaber;

8. der henviser til, at NATO er den mest succesfulde militære og politiske alliance i den nyere historie og har sikret kollektivt forsvar, stabilitet og sikkerhed for sine medlemmer i over syv årtier; understreger, at EU og NATO tilsammen repræsenterer mere end en milliard borgere og omfatter nogle af verdens største økonomier og

udgør et fællesskab, der er forenet af fælles demokratiske værdier og sikkerhedsinteresser; understreger betydningen af at institutionalisere denne dialog gennem regelmæssige ministerielle konsultationer mellem EU og NATO, fælles strategiske fremsynsøvelser og koordineret kriseberedskabsplanlægning for at sikre, at den politiske koordinering holder trit med det operationelle samarbejde;

9. understreger, at EU's forbindelser med NATO er en prioritet og skal udvikles fortsat, navnlig gennem øget informations- og efterretningsudveksling; understreger, at samarbejdet mellem EU og NATO er afgørende for afskrækkelse, beskyttelse af kritisk infrastruktur, militær mobilitet, energinet, digital kommunikation, cyber-, rum- og forsvarsøkosystemer og samfundsmæssig og demokratisk modstandsdygtighed; opfordrer til fuld gennemførelse af de fælles erklæringer fra EU og NATO; opfordrer yderligere de medlemsstater, der også er medlemmer af NATO, til at øge deres engagement i NATO;

10. understreger, at NATO fortsat er den vigtigste kollektive transatlantiske forsvarsalliance, hvor EU og NATO spiller komplementære, sammenhængende og gensidigt forstærkende roller for at garantere sikkerheden i Europa og øge den internationale sikkerhed, og tilskynder til et tæt samarbejde og et gensidigt fordelagtigt partnerskab med USA på dette område; understreger, at et stærkere og mere kompetent EU inden for sikkerhed og forsvar vil bidrage positivt til både global og transatlantisk sikkerhed; understreger behovet for en stærk EU-forsvarssøjle inden for NATO, der er i stand til at handle selvstændigt og samtidig supplere NATO og dermed styrke det transatlantiske partnerskab og give EU, dets medlemsstater og den internationale regelbaserede orden de nødvendige sikkerhedsgarantier; påpeger samtidig, at det europæiske forsvar skal kunne klare sig selv og have en tilstrækkelig stor afskrækkende kapabilitet; advarer om de risici, der er forbundet med det skiftende fokus i USA's udenrigspolitik, som kan omsættes til et fald i dets sikkerhedsmæssige forpligtelser over for Europa; understreger derfor behovet for, at EU udvikler sin egen planlægningskapacitet og operationelle kapacitet;

11. understreger, at styrkelsen af europæisk sikkerhed afhænger af medlemsstaternes evne til at skaffe sig interoperable militære instrumenter udviklet i fællesskab via den europæiske forsvarsindustri for at sikre en hurtig og effektiv reaktion på trusler af enhver art mod EU-medlemsstaternes territoriale integritet og suverænitet; understreger i den sammenhæng, at de militære kapaciteter skal kortlægges i samspil med NATO's forsvarsplanlægningsproces (NDPP) i overensstemmelse med princippet om et sæt fælles styrker; gør opmærksom på, at EU indtager en rolle af største vigtighed på lovgivningsområdet og med hensyn til investeringer til støtte af industriel konkurrenceevne,

teknologisk udvikling og europæisk forsvarslogistik; understreger, at standardisering fortsat er en afgørende søjle i samarbejdet mellem EU og NATO for at sikre interoperabilitet, komplementaritet i indsatsen og effektiv anvendelse af ressourcer, samtidig med at unødvendig overlapning undgås; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forenkle og harmonisere reglerne for produktion, certificering, overførsel, militær mobilitet og vedligeholdelse af forsvarsmateriel og -systemer med det formål at skabe en konkurrencedygtig, modstandsdygtig og integreret europæisk industriel forsyningskæde, der kan sikre et bedre operationelt beredskab samt fuld og effektiv interoperabilitet mellem EU og NATO;

12. fremhæver NATO's rolle som en global aktør og pålidelig partner i bestræbelserne på ikkespredning af masseødelæggelsesvåben såsom nukleare, kemiske, biologiske og radiologiske våben og i kampen mod global terrorisme;

Nødvendigheden af EU's sikkerheds- og forsvarspartnerskaber

13. glæder sig over, at EU positionerer sig som en pålidelig global sikkerhedspartner ved at styrke sin FSFP, herunder gennem gensidigt fordelagtige sikkerheds- og forsvarspartnerskaber og dybere bilaterale og multilaterale dialoger; bemærker, at der indtil videre er indført sikkerheds- og forsvarspartnerskaber med otte lande, og at flere er på vej, herunder med Island; opfordrer til, at disse partnerskaber omfatter struktureret industrielt samarbejde, der har til formål at opskalere EU-baseret produktionskapacitet for centrale forsvarsproduktionsaktiver i forbindelse med styrkelsen af den europæiske forsvarsteknologiske og -industrielle base (EDTIB);

14. mener, at rammen for sikkerheds- og forsvarspartnerskaber giver ny fremdrift til igangværende sikkerheds- og forsvarsdialoger og praktisk samarbejde; understreger betydningen af at opnå håndgribelige resultater og milepæle med aftalte måldatoer; understreger behovet for resultatovervågning, bilaterale gennemgange og dialog om opfattelser af trusler på flere områder og gensidige interesser, som er afgørende for gennemførelsen af partnerskaberne; understreger betydningen af gennem strategiske sikkerheds- og forsvarspartnerskaber at sikre en pålidelig forsyning af kritiske råstoffer, der er afgørende for det europæiske forsvar; opfordrer næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) til at give Parlamentet en regelmæssig vurdering af status for gennemførelsen af sikkerheds- og forsvarspartnerskaber;

15. understreger, at sikkerheds- og forsvarspartnerskaber omfatter samarbejde med FSFP-missioner, da de har til formål at skabe synergier, øge interoperabiliteten og koordineringen og styrke Unionens overordnede sikkerheds- og forsvarskapaciteter;

16. understreger den strategiske betydning og behovet for prioritering af de sikkerheds- og forsvarspartnerskaber, der er undertegnet med Norge, Det Forenede Kongerige og Canada, som er NATO-allierede og EU's afgørende forsvarspartnere; tilskynder til en uddybning af disse partnerskaber, herunder inden for forsvarsindustrien, cyber- og hybridtrusler og maritim sikkerhed og med hensyn til at opbygge fælles militær kapacitet og tilskynde til tættere samarbejde; understreger, at industrielt samarbejde bør prioritere projekter, der bidrager til strategisk autonomi og modstandsdygtighed, og sikre en afbalanceret geografisk fordeling af investeringer på tværs af medlemsstaterne med særlig vægt på den østlige flanke; tilskynder EU til at underskrive lignende aftaler med ligesindede partnere, herunder dem, der ikke er NATO-medlemmer;

17. understreger, at forholdet mellem EU og USA fortsat er en hjørnesten for europæisk sikkerhed og forsvar; understreger betydningen af at undersøge et formaliseret sikkerheds- og forsvarspartnerskab med USA, som ville være i overensstemmelse med EU's interesser og værdier og fremme en regelbaseret international orden; påpeger behovet for konstant dialog og samarbejde om trusselsopfattelser; gentager, at vores partnerskab med USA er af strategisk betydning, og opfordrer til en uddybning af vores samarbejde på en gensidigt fordelagtig måde og til at undersøge mulighederne for et optimalt samarbejde mellem forsvarsindustrierne;

18. understreger, at der ikke kan være nogen europæisk sikkerhed uden ukrainsk sikkerhed; understreger betydningen af at undersøge et formaliseret sikkerheds- og forsvarspartnerskab med Ukraine; bekræfter, at Ukraine er en strategisk prioriteret partner for EU, da det forbereder sig på at indtage sin plads som medlem af Unionen; gentager, at EU vil yde fortsat, bæredygtig støtte med alt, hvad det kræver for at sikre Ukraines sejr så hurtigt som muligt; betoner, at EU skal bidrage til solide retsligt begrundede sikkerhedsgarantier for Ukraine for at afskrække Rusland fra at begå yderligere fjendtligheder; understreger, at et tættere samarbejde mellem EU og den ukrainske forsvarsindustrisektor er en prioritet, herunder tilpasning til europæiske standarder og gennemsigtighed; understreger betydningen af EU-partnerskaber og af de ni punkter med fælles sikkerhedsforpligtelser mellem EU og Ukraine med hensyn til at koordinere bistanden til Ukraine; gentager sin opfordring til hurtigt at anvende indefrosne russiske aktiver til støtte for Ukraine, samtidig med at folkeretten respekteres; understreger betydningen af systematisk at trække på Ukraines operationelle erfaringer, især når det gælder droner/ubemandede luftfartssystemer og elektronisk krigsførelse;

19. opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde aktivt og skabe synergier med Ukraine, navnlig inden for luft- og missilforsvar og militær droneudvikling og dronebekæmpelse, idet landets

banebrydende operationelle ekspertise og avancerede kapaciteter anerkendes, og man dermed styrker både europæiske og ukrainske forsvarskapaciteter;

20. glæder sig over indgåelsen den 21. maj 2024 af sikkerheds- og forsvarspartnerskabet mellem EU og Moldova med fokus på bekæmpelse af hybride trusler;

21. understreger den strategiske betydning af EU's partnerskaber med lande i den indopacifiske region såsom Japan, Republikken Korea og Indien, som allerede har undertegnet sikkerheds- og forsvarspartnerskaber, og opfordrer til en hurtig afslutning af forhandlingerne med Australien og udforskning af yderligere partnerskaber med andre lande i regionen, navnlig New Zealand; understreger, at euro-atlantiske og indopacifiske sikkerhedsudfordringer er tæt forbundet; understreger behovet for at uddybe samarbejdet med Taiwan om sikkerhed og forsvar;

22. understreger, at det er nødvendigt at undersøge muligheden for styrket samarbejde på forskellige niveauer og i forskellige formater om energisikkerhed, konnektivitet og beskyttelse af kritisk infrastruktur med lande i Kaukasus og Centralasien; bemærker den strategiske betydning af disse regioner for at diversificere energiforsyninger, udvikle sikre transportkorridorer og styrke Europas samlede modstandsdygtighed;

23. understreger Sortehavsregionens strategiske betydning for europæisk sikkerhed; opfordrer til øget sikkerheds- og forsvarssamarbejde med ligesindede partnere i Sortehavsregionen og til udvikling af en omfattende EU-sikkerhedsstrategi for Sortehavet; støtter øgede EU-investeringer i Sortehavsflådens kapaciteter, kystforsvar og bevidstgørelse om det maritime område;

24. opfordrer medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten til at undersøge muligheden for at oprette sikkerheds- og forsvarspartnerskaber på grundlag af klare, gensidigt fordelagtige engagementer med andre ligesindede partnere, der deler vores værdier og er forpligtet til at opretholde en regelbaseret international orden;

25. understreger vigtigheden af at etablere strukturerede sikkerheds- og forsvarspartnerskaber med landene på Vestbalkan, især Bosnien-Hercegovina, for at forbedre den regionale stabilitet, imødegå hybride trusler og styrke den europæiske sikkerhedsarkitektur i EU's umiddelbare nabolande; understreger, at sådanne partnerskaber bør bygge videre på det eksisterende FSFP-engagement i regionen, herunder operationen EUFOR Althea, politiske og sikkerhedsmæssige dialoger og fælles deltagelse i EU-missioner, samtidig med at de skaber en mere strategisk og langsigtet ramme

for samarbejde på områder som cyberrobusthed, bekæmpelse af desinformation og opbygning af forsvarskapacitet;

Udvikling af FN-partnerskaber og andre multilaterale partnerskaber

26. understreger betydningen af det strategiske partnerskab mellem EU og FN om fredsstøttende operationer og krisestyring: glæder sig over de nye prioriteter i det strategiske partnerskab mellem EU og FN for 2025-2028 og understreger behovet for øget sammenhæng mellem og effektivitet af EU's og FN's missioner og operationer, herunder gennem fælles planlægning og processer baseret på erfaringer; opfordrer til systematisk integration af dagsordenen for kvinder, fred og sikkerhed i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1325, navnlig med hensyn til beskyttelse af civile, fuld, lige og meningsfuld deltagelse af kvinder i fredsprocesser og forebyggelse af konfliktrelateret seksuel vold; opfordrer til, at FN's funktionsmåde reformeres for at sikre, at missioner og operationer er effektive og har den ønskede effekt;

27. bemærker, at EU og Den Afrikanske Union opretholder et strategisk partnerskab, navnlig inden for fred og sikkerhed; understreger behovet for at uddybe strategiske partnerskaber med andre regionale organisationer, herunder Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer, Den Arabiske Liga, Golfstaternes Samarbejdsråd og Organisationen af Amerikanske Stater, på områder af fælles interesse gennem fælles initiativer, dialog og øget diplomatisk aktivitet; fremhæver betydningen af samarbejde med latinamerikanske partnere i forbindelse med bekæmpelsen af international organiseret kriminalitet, grænseoverskridende menneskehandel, hybride trusler og maritim sikkerhed samt i forbindelse med fremme af demokratisk modstandsdygtighed og regional stabilitet;

28. opfordrer til styrkelse af den operationelle dimension af EU's sikkerheds- og forsvarssamarbejde med ligesindede og andre partnere i de sydlige nabolande, navnlig i Middelhavsområdet, med fokus på maritim sikkerhed, bekæmpelse af terrorisme, grænseforvaltning og beskyttelse af kritisk infrastruktur og med udgangspunkt i de forpligtelser, der er fastsat i pagten for Middelhavsområdet, til at udvide sikkerhedssamarbejdet med partnere i Middelhavsområdet; understreger, at ustabilitet i regionen direkte påvirker EU's interne sikkerhed og derfor kræver en mere strategisk og koordineret indsats;

Fremme af brede og skræddersyede samarbejdsmetoder

29. understreger, at EU's integrerede tilgang til FSFP omfatter de retlige rammer for tredjelandes og regionale organisationers

deltagelse i FSFP-missioner og -operationer; understreger, at disse partnere skal bevare vores værdier og dele vores interesser; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at strømline administrative procedurer yderligere for at sikre hurtig og mere fleksibel deltagelse for ligesindede partnere, navnlig i uddannelses-, kapacitetsopbygnings- og kriseresponsmissioner;

30. understreger den strategiske rolle, som den europæiske fredsfacilitet (EPF) spiller som et centralt instrument til styrkelse af militær- og forsvarskapaciteten, støtte til militære aspekter af fredsoperationer og levering af udstyr til EU-partnernes væbnede styrker; opfordrer til fuld gennemsigtighed for og demokratisk kontrol med dette instrument;

31. beklager den ungarske regerings fortsatte obstruktion af anvendelsen af instrumentet til støtte for Ukraine, herunder ved at anlægge sag ved Retten, og dets fortsatte blokering af EPF-støtte til Armenien; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til aktivt at lægge pres på den ungarske regering for at sætte en stopper for dens uansvarlige blokade af EPF; opfordrer NF/HR til at finde alternative løsninger for at håndtere denne situation;

32. glæder sig over styrkelsen af EU-Udenrigstjenestens netværk af militære rådgivere i EU-delegationerne, som styrker forbindelserne med partnernes militære og civile institutioner; opfordrer til etablering af regelmæssige koordineringsmøder blandt disse rådgivere for at dele bedste praksis, forbedre situationsbevidstheden og fremme kohærens i EU's optræden udadtil;

33. insisterer på, at EU's forsvarsberedskab 2030 kræver partnerskaber, og at EU engagerer sig med ligesindede partnere; understreger, at opnåelsen af EU's erklærede mål kræver sikring af forsyningskæder, herunder af råstoffer og kritiske komponenter, styrkelse og forstærkning af EDTIB og reduktion af EU's strategiske afhængigheder uden at skabe nye; fremhæver eksempelvis EU's afhængighed af Kina med hensyn til kritiske råvarer, der udgør en betydelig geopolitisk og økonomisk sårbarhed; opfordrer til demokratisk tilsyn med og gennemsigtighed i partnerskaber i forsvarsindustrien, bl.a. for at sikre overholdelse af arbejds- og miljøstandarder; anerkender, at realiseringen af et ægte indre marked for forsvar er af afgørende betydning og vil styrke EU's militære kapabiliteter, men også dets strategiske autonomi;

34. glæder sig over, at privilegeret adgang til SAFE-instrumentet i forlængelse af specifikke bilaterale aftaler kan gives til de lande, med hvilke der findes et sikkerheds- og forsvarspartnerskab; bemærker, at forhandlingerne om en aftale med Canada, der er i overensstemmelse med SAFE, er afsluttet; beklager, at indgåelsen af aftalen med Det Forenede Kongerige endnu ikke er afsluttet; understreger, at inklusionen af de to lande i EU's forsvarsinitiativer

vil være gensidigt fordelagtig og vil kunne udnytte merværdien af hver industri; understreger betydningen af Ukraines deltagelse i SAFE;

35. bemærker, at Det Europæiske Forsvarsagentur også samarbejder med tredjelande, organisationer og enheder inden for rammerne af skræddersyede administrative ordninger; understreger behovet for at sikre, at disse ordninger bidrager til konsolideringen af EDTIB og til beskyttelsen af disruptive teknologier; opfordrer til en revurdering af de administrative ordninger og effektiviteten heraf;

36. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at have de fornødne menneskelige og finansielle ressourcer til at gennemføre gældende sikkerheds- og forsvarspartnerskaber for at sikre, at de leverer håndgribelige resultater;

Styrkelse af centrale samarbejdsområder inden for sikkerheds- og forsvarspartnerskaber

37. understreger sikkerheds- og forsvarspartnerskabernes rolle i integreret grænseforvaltning med en række partnere, som er særligt vigtige i betragtning af den russiske og den belarusiske regerings nylige provokationer og krænkelser af NATO's luftrum, der især påvirker staterne på den østlige flanke, og eksterne aspekter af irregulær migration; minder om, at de eksterne aspekter af irregulær migration også påvirker medlemsstaterne på den sydlige flanke; opfordrer til øget finansiel og operativ EU-støtte til grænseforvaltningskapabiliteter i stater ved frontlinjen;

38. opfordrer Det Europæiske Råd til at overveje at lade lande, som har underskrevet sikkerheds- og forsvarspartnerskaber, navnlig Norge, Det Forenede Kongerige og Canada, deltage i EU's flagskibsprojekter såsom bevogtning af den østlige flanke, det europæiske droneforsvarsinitiativ, det europæiske luftskjold og det europæiske rumskjold;

39. understreger, at EU's finansieringsprioriteter bør afspejle behovet for balanceret geografisk fordeling af industrielle kapaciteter med særligt fokus på styrkelse af forsvarsproduktion på EU's østlige flanke for at imødegå afstanden til højrisikoområder;

40. opfordrer til flere fælles øvelser i maritim sikkerhed med relevante allierede partnere for at fremme interoperabilitet og operationelt beredskab på strategisk vigtige vandveje og knudepunkter i hele verden, især i områder, hvor EU's vigtige interesser er i fare; insisterer på betydningen af overvågning og beskyttelse af kritisk maritim infrastruktur, herunder undersøiske kabler og rørledninger, for at forhindre stadig hyppigere hybride angreb;

41. understreger betydningen af sikkerheds- og forsvarspartnerskaber for FSFP-missioner og -operationer, da de fortsat er hjørnestenen i

EU's eksterne sikkerhedsindsats og er en central søjle i EU's arbejde med konfliktforebyggelse, krisestyring og stabilisering efter konflikter;

42. understreger, at angreb på cybersikkerheden, desinformation og udenlandsk informationsmanipulation og indblanding (FIMI), aktiviteter i transnationale kriminelle organisationer, som er involveret i smugling af narkotika og menneskehandel, og krigsførende tredjelandes instrumentalisering af migration er en voksende sikkerhedstrussel for EU; opfordrer til mere samarbejde med EU's partnere for at styrke dets modstandsdygtighed, beskytte dets vigtige infrastruktur og udveksle bedste praksis for bekæmpelse af FIMI; understreger betydningen af sikkerheds- og forsvarspartnerskaber for opbygningen af samfundsmæssig og demokratisk modstandsdygtighed; opfordrer til oprettelse af fælles cyberberedskabsøvelser og udvikling af sikre informationsdelingskanaler mellem EU og dets partnere for at bekæmpe hybride trusler;

43. gør opmærksom på, at EU's tilgang til forsvaret af kritisk undervandsinfrastruktur også afspejler en stigende erkendelse af ikketraditionelle sikkerhedsrelaterede udfordringer;

44. understreger betydningen af terrorbekæmpelse og forebyggelse af voldelig ekstremisme ved at håndtere både statslige og ikkestatslige trusler gennem integrerede sikkerhedsrammer; fremhæver, at der er behov for omfattende samarbejde og informationsudveksling mellem regeringer både i EU og med tredjelande for effektivt at bekæmpe og forebygge terrorisme og voldelig ekstremisme;

45. understreger, at partnerskaber er afgørende for at fremme fredelig og ansvarlig adfærd i det ydre rum, reagere på trusler i rummet og støtte brugen af rumtjenester til sikkerheds- og forsvarsformål; understreger navnlig, at den nye New Space-sektor og dens innovative potentiale med hensyn til teknologier med dobbelt anvendelse også bør udnyttes fuldt ud for så vidt angår forsvarsrelateret og civil udvikling;

46. insisterer på, at sikkerheds- og forsvarspartnerskaberne indeholder en effektiv revisionsklausul, der giver mulighed for justeringer i forbindelse med gennemførelsen og for at reagere på nye tendenser på sikkerhedsområdet; understreger, at disse partnerskaber, hvis de gennemføres korrekt, vil levere konkrete resultater og bidrage til den europæiske sikkerhedsorden;

Udvikling af Parlamentets rolle med hensyn til at fremme forsvarssamarbejdet

47. minder om, at Parlamentet gentagne gange har fremhævet betydningen af partnerskaberne inden for sikkerhed og forsvar; mener, at parlamentarisk diplomati supplerer og støtter disse

partnerskaber; understreger de centrale roller, som Udvalget om Sikkerhed og Forsvar og Delegationen for Forbindelserne med NATO's Parlamentariske Forsamling spiller; anmoder om, at EU-Udenrigstjenesten regelmæssigt aflægger rapport for Parlamentet om gennemførelsen af sikkerheds- og forsvarspartnerskaber og status for igangværende eller planlagte forhandlinger;

48. forpligter sig til at afholde regelmæssige fælles udvalgsmøder med det ukrainske Verkhovna Radas udvalg for national sikkerhed, forsvar og efterretning for at fremme dialog på parlamentarisk plan;

49. glæder sig over afholdelsen af det første interparlamentariske møde for EU-medlemsstaternes forsvarsudvalg i Europa-Parlamentet og over den yderligere udvikling af partnerskaberne med personalet i nationale parlamenter, herunder via Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademi;

50. glæder sig over afholdelsen af det 107. Rose-Roth-seminar i NATO's Parlamentariske Forsamling med titlen "EU-NATO Cooperation: Essential Partnership and Democratic Resilience" (Samarbejde mellem EU og NATO: Væsentligt partnerskab og demokratisk modstandsdygtighed) i Parlamentets bygninger; understreger, at dette understregede Parlamentets nye og aktive rolle med hensyn til dets øgede partnerskabsstatus i NATO's Parlamentariske Forsamling;

51. understreger succesen med det første pilotprojekt nogensinde mellem Parlamentet og NATO's Parlamentariske Forsamling, som omhandler parlamentarisk kapacitetsopbygning i sikkerheds- og forsvarssektoren for personalet i Verkhovna Rada i Ukraine; opfordrer til, at dette pilotprojekt udvides til Verkhovna Rada i Ukraine, parlamenterne i udvidelsesområder samt alle sikkerheds- og forsvarspartnerskaber;

52. mener, at Schumanforummet om sikkerhed og forsvar, der arrangeres af EU-Udenrigstjenesten og har Parlamentet som medvært, er en mulighed for at tilvejebringe en regelmæssig platform på højt niveau for dialog med partnere; opfordrer Parlamentet til at spille en aktiv rolle i udformningen af dets dagsorden og opfølgning for at sikre, at resultaterne passer ind i det lovgivningsmæssige arbejde med EU's sikkerheds- og forsvarspolitik;

53. opfordrer til, at der opbygges tættere forbindelser med samfundene i partnerlandene, og at EU's strategiske kommunikation styrkes; opfordrer til lancering af kampagner, som inddrager Parlamentet, andre EU-institutioner, -organer og -agenturer, medlemsstaterne og partnerlande samt ikkestatslige organisationer, den akademiske verden og medierne, for at fremme eksisterende sikkerheds- og forsvarspartnerskaber og tilskynde til nye partnerskaber, der kan styrke EU's image og position blandt lande, med hvilke der er

indgået sikkerheds- og forsvarspartnerskaber; fremhæver behovet for at bekæmpe desinformation og udenlandske manipulerende narrativer via koordinerede kommunikationsstrategier og offentlige diplomatiinitiativer med inddragelse af EU-delegationer og medlemsstater;

°

° °

54. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.